
**Följande bilaga utgör inte del av ECRI:s analys och förslag
beträffande situationen i Sverige**

BILAGA

ECRI vill framhålla att den analys som ingår i den andra rapporten om Sverige är daterad den 28 juni 2002, och att hänsyn inte tagits till eventuell utveckling därefter.

I enlighet med ECRI:s land för land-förfarande utsågs en nationell sambandstjänsteman av de svenska myndigheterna för att delta i en konfidentiell dialog med ECRI om textutkastet för Sverige, och ett antal av dennes kommentarer har tagits hänsyn till av ECRI och har lagts in i rapporten.

Efter den dialogen begärde emellertid den svenska regeringen uttryckligen att följande kommentarer från dess sida skulle återges som en bilaga till ECRI:s rapport.

KOMMENTARER LÄMNAD AV DEN SVENSKA REGERINGEN MED ANLEDNING AV ECRI:s RAPPORT OM SVERIGE

“Punkt 38

Regeringen studerar för närvarande möjligheten att låta förvaltningsdomstolar ta över ansvaret för handläggning av överklaganden. Således har något slutligt beslut ännu inte fattats i detta avseende.

Punkterna 39 och 40

ECRI anför att Sverige har skärpt sina asylbestämmelser och procedurer under senare år men förklarar inte på vilket sätt asylpolitiken har skärpts. Tvärt emot anser Sveriges regering att den svenska asylpolitiken och beviljandet av internationellt skydd är generöst och baserat på humanitära traditioner och värden. De senaste trenderna med ett ökat antal asylsökande understryker detta faktum. Under år 2001 ansökte 23 515 personer om asyl och nästan 9 000 beviljades uppehållstillstånd av flyktingskäl, av subsidiära skyddsskäl eller av humanitära skäl. Under år 2002 t.o.m. oktober ansökte 27 118 personer om asyl i Sverige.

I sin rapport säger ECRI också att "det har förekommit fall där personer mot sin vilja har deporterats till för dem fullständigt okända länder på grund av svårigheter med att fastställa deras nationalitet". Den svenska regeringen anser att denna skrivning ger en oriktig bild av läget i Sverige, även om det har förekommit avlägsnande med tvång till länder som inte är ursprungsland - särskilt i fallet Ghana. Utan att gå in på detaljer i dessa särskilda fall har det - som ECRI påpekar - förekommit svårigheter att bekräfta asylsökandes nationalitet. Självklart är syftet alltid att avlägsna personer till ursprungslandet eller till ett land där de har laglig rätt att vistas.

Som en del av den allmänna bilden av den svenska asylpolitiken skulle regeringen också vilja påpeka följande. Utlänningslagen kompletterades år 1997. Möjligheten att bevilja internationellt skydd breddades genom införandet av förföljelse från icke-statliga aktörer bland någon av de fem grunder som uppräknas i 1951 års Genèvekonvention som grund för flyktingstatus och genom uttryckligt införande av fruktan att bli dömd till döden eller till kroppsstraff eller att utsättas för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning som grund för internationellt skydd. Dessutom inkorporerades konventionen om barnets rättigheter i utlänningslagen, understrykande att barnets bästa särskilt skall beaktas i alla asylfrågor som rör barn.

Regeringen har också tillsatt en kommitté som skall studera hur förföljelse på grund av kön eller sexuell läggning bäst kan inkluderas som ett skyddsgrund i den svenska utlänningslagen. Dessutom ges alla asylhandläggare en adekvat utbildning. Särskilda personer handlägger asylansökningar från ensamkommande barn. Dessutom ges asylhandläggarna utbildning för att hantera tortyroffer och offer för sexuellt våld. Personer som arbetar vid gränspasseringsstationer utbildas också för att känna igen asylanspråk för att utan dröjsmål vidarebefordra dessa fall till de behöriga myndigheterna.

Punkt 41

Regeringen skulle vilja framhålla att asylsökande ges inte endast brådskan och omedelbar hälso- och tandvård, utan även annan hälso- och tandvård som inte kan anstå.

Punkt 48

Det bör tilläggas att under de senaste tre åren har sysselsättningsgraden ökat och arbetslösheten minskat mer för utlandsfödda än för personer födda i Sverige.

Punkt 75

ECRI understryker att informationsinsatser måste nå ner till den lokala nivån över hela landet. Som Sverige redan tidigare har påpekat görs detta redan. Regeringen stöder, till exempel, verksamhet på lokal nivå mot diskriminering i regi av frivilligorganisationer, särskilt i form av lokala antidiskrimineringsbyråer.”

